

De frauduleuze handelwijze van V.N.I./ Poelmann van den Broek Adv. met betrekking tot de “beslagleggingen”

Op 8 december 2003 heeft V.N.I. in verband met een huurgeschil een verzoekschrift op grond van artikel 725 Rv. tot het leggen van conservatoir beslag ten bedrage van € 100.000,-- op het woonhuis van het echtpaar Hofs aan de Jeurlinksweg 2 te Holten ingediend bij de voorzieningenrechter te Almelo, welk verzoek door de voorzieningenrechter is toegewezen, maar om meerdere redenen nooit gehonoreerd had mogen worden, hetgeen we in dit document zullen bewijzen.

Uit een brief van 9 december 2003 van mr. De Wilde aan mr. Kant (de eerste gemachtigde van de heren Hofs) blijkt overigens, dat V.N.I. zelf het belang van de zaak betreffende de bodemprocedure op “slechts” € 68.067,-- stelt.

V.N.I. had geen enkele vordering op B.Th.Hofs

Overtuigend is o.a. inmiddels bewezen, dat V.N.I. op 8 december 2003, de datum van de conservatoire beslaglegging geen enkele vordering op B.Th.Hofs had, wanneer B.Th.Hofs de huurder van het pand van V.N.I. zou zijn geweest, waarvan overigens nooit sprake is geweest, dit ondanks het oordeel van de kantonrechter in haar vonnis van 13 april 2010 met zaaknummer 158791 CV EXPL 190/04. Uit het eindvonnis van 13 april 2010 is namelijk gebleken, dat achteraf bezien B.Th.Hofs op 8 december 2003 een vordering had op V.N.I. in plaats van andersom.

De bewijsvoering:

In het eindvonnis van 13 april 2010 heeft de kantonrechter (overigens ten onrechte) geoordeeld, dat B.Th.Hofs tot 16 september 2005 de huurder van het pand van V.N.I. is geweest. Onder r.o. 2.5 heeft zij bepaald, dat B.Th.Hofs nooit servicekosten aan V.N.I. verschuldigd is geweest en onder r.o. 2.6 is door haar vastgesteld, dat B.Th.Hofs evenmin bedragen verschuldigd is geweest wegens de door V.N.I. met Xenon Webstore B.V. afgesloten overeenkomsten d.d. 3 december 2001, 14 januari 2002 en 31 januari 2002 met betrekking tot het te verrichten meerwerk en het leveren van technische installaties ten behoeve van het huurpand.

In de visie van V.N.I. is Xenon Webstore B.V. een ander bedrijf dan Xenon Computers V.o.f, omdat zij in de procedure regelmatig heeft aangegeven, dat deze twee bedrijven naast elkaar bestonden. Dat de feiten compleet anders liggen doet niet af aan het feit, dat V.N.I. inzake het meerwerk steeds heeft gesproken over Xenon Webstore B.V. en betreffende de huurster van het bedrijfspand over Xenon Computers V.o.f en dat de rechter aan de hand daarvan haar oordeel met betrekking tot verschuldigdheid van de kosten van het meerwerk in het vonnis van 13 april 2010 heeft gevormd.

Onderstaand tonen we aan, dat V.N.I. in de processtukken van meet af aan (weliswaar ten onrechte) regelmatig over twee contractspartijen heeft gesproken.

In haar dagvaarding d.d. 8 januari 2004 betreffende het kortgeding heeft zij onder het kopje **Spoedeisendheid** gesteld:

Uit het vorenstaande blijkt, dat V.N.I. recht en spoedeisend belang heeft bij de hierna te formuleren vorderingen. De spoedeisendheid blijkt o.m. uit het feit, dat de vordering uit hoofde van de te betalen huurpenningen en meerwerknota's niet langer mag oplopen. V.N.I. heeft het geld dringend nodig om de eigen financiële situatie gezond te houden. I.v.m. het faillissement van Xenon Webstore B.V. en een mogelijk dreigend faillissement van Xenon Computers Vof en de vennoten heeft V.N.I. er belang bij, dat op korte termijn het gehuurde kan worden ontruimd, zodat verdere schade kan worden voorkomen. V.N.I. kan dan een nieuwe huurder (die wel huur betaalt) het pand laten betrekken.

Uit deze tekst blijkt zonneklaar, wat daar verder ook van zij, dat V.N.I. de mening is toegedaan, dat Xenon Webstore B.V. en Xenon Computers V.o.f. naast elkaar hebben bestaan en beide met V.N.I. van doen hebben gehad.

De bovengenoemde tekst is diverse keren door B.Th.Hofs en zijn zoon R.T.B.Hofs, zijnde de andere voormalige vennoot van Xenon Computers V.o.f, weliswaar in een ander verband, in hun procedurestukken genoemd, zoals in de Memorie van Antwoord d.d. 4 september 2007 en in de pleitaantekeningen, die als productie 2 waren toegevoegd bij de Akte na Comparitie d.d. 16 december 2008 van R.T.B.Hofs. Bij zijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 heeft B.Th.Hofs de genoemde processtukken van zijn zoon R.T.B.Hofs als producties overgelegd en gesteld, dat de inhoud ervan als herhaald en ingelast diende te worden beschouwd. In zijn Conclusie van Dupliek heeft hij de bovenstaande tekst betreffende de Spoedeisendheid compleet weergegeven, dit als bewijsvoering betreffende een ander discussiepunt.

Ook heeft V.N.I. in diverse correspondentie uitdrukkelijk Xenon Webstore dan wel Xenon Webstore B.V. en/of haar bestuurders, zijnde de heren R.T.B.Hofs en M.C.Mensink, aangeschreven betreffende problemen aangaande het in de bovengenoemde orderbevestigingen genoemde meerwerk en de betaling ervan. We noemen een brief d.d. 30 augustus 2002, die in de bodemprocedure als productie 3 was toegevoegd bij de Conclusie van Antwoord d.d. 13 april 2004 van de beide heren Hofs en nogmaals als productie 14 is toegevoegd bij de Memorie van Antwoord d.d. 4 september 2007 van R.T.B.Hofs.

In een brief van 14 maart 2003 bijvoorbeeld, die als productie 5 is overgelegd bij de Conclusie van Antwoord en is gericht aan de directie van Xenon Webstore B.V., schrijft V.N.I., dat de 3^e termijn van het meerwerk niet via de ING kon worden geïncasseerd en dat zij hoopt, dat de laatste termijn van het meerwerk op 1 april kan worden geïncasseerd.

Ook het Proces Verbaal van Levering d.d. 20 maart 2002, waarin de levering van al het meerwerk wordt opgesomd, is gericht aan Xenon Webstore V.o.f. en getekend door de heren R.Hofs en P. Silderhuis. Dit proces-verbaal is als productie 17 door R.T.B.Hofs overgelegd bij de Conclusie van Dupliek d.d. 28 maart 2006. In een brief d.d. 4 november 2002, die door R.T.B.Hofs als productie 16 is overgelegd bij zijn Memorie van Antwoord heeft V.N.I. het over het afsluiten van een onderhoudscontract betreffende de technische installaties en hoe dit geregeld moet worden. Deze brief is eveneens gericht aan Xenon Webstore B.V. en haar bestuurders de heren Hofs en Mensink.

In een brief d.d. 12 juni 2003 wordt Xenon Webstore er door V.N.I. op gewezen, dat de laatste termijnen van het meerwerk niet zijn voldaan.

Zoals gesteld zijn al deze brieven als producties door B.Th.Hofs in de procedure overgelegd en door de kantonrechter in haar oordeel met betrekking tot de verschuldigdheid van het meerwerk betrokken.

Ter informatie van de lezer verder het volgende:

In de huurovereenkomst d.d. 14 maart 2002 heeft V.N.I. een bedrag van € 86.381,60, excl. B.T.W. per jaar als huur genoemd, terwijl in dit bedrag een bedrag van € 16.131,60, excl. B.T.W. per jaar was begrepen betreffende een koop op afbetalingsregeling uit hoofde van de drie hierboven genoemde met Xenon Webstore B.V. afgesloten overeenkomsten inzake levering ten behoeve van het huurpand van met name technische installaties. Het juiste jaarlijks te betalen bedrag aan kale huur bedroeg dus € 70.250,--, excl. B.T.W. per jaar en per maand een bedrag van € 5.854,17, excl. B.T.W. Uit het bovenstaande vloeit ook voort, dat V.N.I. aan Xenon maandelijks slechts nota's had mogen verzenden ten bedrage van € 7.323,47, incl. servicekosten (€300,--, excl. B.T.W.) en B.T.W. i.p.v. huurnota's ten bedrage van € 9.197,30, incl. servicekosten en B.T.W.

Berekening van het aan V.N.I. verschuldigde bedrag op 8 december 2003, de datum van de conservatoire beslaglegging

Bijgaand een berekening (**bijlage 1**), waaruit blijkt, dat er per 8 december 2003 een fors bedrag door Xenon Computers V.o.f dan wel de voormalige vennoten B.Th.Hofs en R.T.B.Hofs aan V.N.I. te veel was betaald, zijnde een bedrag van in totaliteit van **€ 29.587,29**. Bij deze berekening is er uitgegaan van de (ten onrechte) tijdens de procedure gepropageerde stelling van V.N.I. en van de kantonrechter in haar vonnis van 13 april 2010, dat eerst Xenon Computers V.o.f en na haar opheffing de beide voormalige vennoten de huurders van het pand van V.N.I. waren.

Alles overziende en noodgedwongen uitgaande van het vonnis van de kantonrechter staat thans dus vast, dat er per 31 december 2003 een fors bedrag door Xenon Computers V.o.f dan wel de voormalige vennoten B.Th.Hofs en R.T.B.Hofs aan V.N.I. te veel was betaald, zijnde dus een bedrag van in totaliteit € 29.587,29.

De conclusie kan dus alleen maar zijn, dat het conservatoir beslag door V.N.I. ten onrechte is gelegd.

V.N.I. heeft het conservatoir beslag niet volgens de regels gelegd

Afgezien van het vaststaande feit, dat het conservatoir beslag ten onrechte is gelegd omdat V.N.I. geen enkele vordering op B.Th.Hofs had stellen we bovendien, dat zo V.N.I. al een vordering op B.Th.Hofs zou hebben gehad, wat niet is, dit conservatoir beslag niet volgens de regels is gelegd:

Primair voeren we daartoe aan:

Op de Dagvaarding van 23 december 2003, die de procedure in de hoofdzaak moest inluiden, staat onder MET AANZEGGING:

“Dat aan gedaagden, indien deze niet op de eerste of op een door de rechter nader bepaalde roldatum in het geding verschijnen, dan wel verzuimen procureur te stellen hoewel hem/haar/hun dat bij dagvaarding was aangezegd, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht genomen zijn, door de rechter verstek wordt verleend en de vordering door de rechter tegen gedaagden toegewezen wordt, tenzij de rechter deze vordering onrechtmatig of ongegrond voorkomt”

En onder OM:

*“op woensdag de **veertiende januari 2004** des voormiddags om 10 uur **niet in persoon** doch vertegenwoordigd door een procureur te verschijnen ter rechtszitting van de Rechtbank Almelo, Enkelvoudige Kamer voor burgerlijke zaken, alsdan aldaar gehouden wordende in het gerechtsgebouw aan de Egbert Gorterstraat 5”*

De bovengenoemde dagvaarding is op 23 december 2003 door B.Th.Hofs op zijn woonadres ontvangen.

Op 24 december 2003 heeft Hofs-Akkermans gesproken met de op dat moment in de huurzaak gemachtigde van haar zoon R.T.B.Hofs, zijnde mr. D. Kant van Kienhuis Hoving Advocaten te Almelo, en hem verzocht ook namens haar man als advocaat op te treden, uiteraard omdat er in de dagvaarding stond, dat B.Th.Hofs zich moest laten vertegenwoordigen door een procureur.

Uit de brief van mr. Kant d.d. 31 december 2003 blijkt, dat hij de betreffende opdracht wil aannemen. Tevens vraagt hij om een voorschot van € 3.000,--, excl. B.T.W. en 6% kantoorkosten.

Op 6 januari 2004 hebben B.Th.Hofs en zijn zoon R.T.B.Hofs de dagvaarding van 23 december 2003 overhandigd aan hun nieuwe gemachtigde mr. S.J. van Susante van Hekkelman Terheggen & Rieter Advocaten te Arnhem. Ter info: Mr. Kant is geen huurrechtsspecialist en vanwege de complexiteit en moeilijkheidsgraad van de zaak is in goed onderling overleg tussen alle betrokkenen besproken, dat mr. Van Susante de zaak zal overnemen.

Op 7 januari 2004 maakte mr. Van Susante mr. De Wilde, de toenmalige gemachtigde van V.N.I, er mondeling en schriftelijk op attent, dat de betreffende dagvaarding niet aanhangig had moeten worden gemaakt bij de Enkelvoudige Kamer voor burgerlijke zaken te Almelo, maar bij de Sector Kanton, Locatie Enschede. Artikel 93 BW Rv geeft immers aan, dat zaken betreffende huurovereenkomsten door de kantonrechter moeten worden behandeld.

Na overleg tussen de beide advocaten werd er afgesproken, dat mr. De Wilde de procedure niet zou laten doorgaan bij de Enkelvoudige Kamer voor burgerlijke zaken te Almelo, maar aanhangig zou maken bij de Sector Kanton, Locatie Enschede. Het herstelexploot voor de Kantonrechterprocedure is vervolgens op 14 januari 2004 betekend aan het kantooradres van mr. Van Susante.

Later is echter gebleken, dat de oorspronkelijke dagvaarding d.d. 23 december 2003 met de verkeerde tekst onder MET AANZEGGING en vermelding van de verkeerde gerechtelijke instantie nooit bij de Enkelvoudige Kamer is aangebracht. De betreffende dagvaarding met het herstelexploot is op 14 januari 2004 alleen aan de sector Kanton Enschede en aan mr. Van Susante gestuurd.

Bij telefonische navraag d.d. 28 februari 2006 van Hofs-Akkermans bij de griffie van de Rechtbank Almelo, Enkelvoudige kamer, en ook bij de Sector Kanton bleek, dat niemand ook maar iets betreffende de bovengenoemde dagvaarding d.d. 23 december 2003 kon vinden, laat staan een zaaknummer of een rolnummer!

Hofs-Akkermans heeft gesproken met de heer M. van der Wal en mevrouw C. Koppelman (tel. 053-4355155).

De volgende gebeurtenissen ondersteunen, hetgeen hierboven al is vastgesteld.

a) Op 8 januari 2004 vermeldt V.N.I. onder punt 24 van de dagvaarding in Kortgeding het volgende:

“V.N.I. zal op heel korte termijn opnieuw gedaagden dagvaarden in een bodemprocedure teneinde de huurovereenkomst te ontbinden”

b) Op 12 januari 2004 schrijft de advocaat van V.N.I. aan de Rechtbank Almelo sector Kanton te Enschede:

“Hierbij treft u in origineel en in kopie aan het herstelexploot met daarbij de op 23 december 2003 aan gedaagde partijen betekende dagvaarding.

Vriendelijk verzoek ik u de zaak te introduceren ter rolzitting van 20-01-2004.

De in de inleidende dagvaarding genoemde productie 13, de beslagstukken, zijn nog niet in mijn bezit. Ik heb deze stukken opgevraagd bij onze procureur te Almelo. Zodra ik deze ontvangen heb zal ik ze in origineel en in kopie aan u toezenden”

c) Mr. Van Susante schrijft op 15 januari 2004 na het herstelexploot van mr. De Wilde te hebben ontvangen aan de Sector Kanton, locatie Enschede:

“Cliënten zijn tezamen met Xenon B.V. door V.N.I. Enschede B.V. als eiseres gedagvaard om te verschijnen op de eerstvolgende rolzitting d.d. dinsdag 20 januari 2004 te 9.30 uur”

Mr. Van Susante noemt deze zaak in zijn brief ook uitdrukkelijk: **Nieuwe zaak**

d) Op 21 januari 2004 schrijft mr. Van Susante in zijn pleitaantekeningen betreffende de kortgeding procedure aan de voorzieningenrechter van de Rechtbank Almelo:

“V.N.I. heeft gisteren een bodemprocedure aanhangig gemaakt bij de sector Kanton, locatie Enschede met een vrijwel gelijklopende vordering”

e) In de Conclusie van Replik tevens wijziging van eis d.d. 12 december 2008 van V.N.I. in de hervatte bodemprocedure tegen B.Th.Hofs schrijft V.N.I. onder punt 15. het volgende:

“De ontruiming vond plaats op grond van de uitspraken in kort geding, waarna V.N.I. nu juist onderhavige bodemprocedure startte om te komen tot een ontbinding van de huurovereenkomst”.

De procedure in de hoofdzaak, zijnde de bodemprocedure van 23 december 2003, is daadwerkelijk dus pas op 14 januari 2004 aanhangig gemaakt aan het kantooradres van mr. Van Susante van Hekkelman te Nijmegen, waar de heren Hofs domicilie hadden gekozen. De termijn van aanhangig maken is dus duidelijk niet in overeenstemming met de voorwaarde, die de voorzieningenrechter in zijn toestemming tot conservatoir beslag d.d. 8 december 2003 in zijn beschikking stelde, n.l. dat verzoekster de eis in de hoofdzaak binnen veertien dagen na beslaglegging tegen gerekestreerde diende in te stellen.

De termijn van veertien dagen is volgens uitspraken van de HR absoluut bindend en daar kan niet van worden afgeweken, alleen om zeer dringende reden. Noch de voorzieningenrechter noch de kantonrechter hebben toestemming gegeven de termijn van 14 dagen, zoals genoemd in de bovengenoemde beschikking betreffende het conservatoir beslag, te verlengen naar 33 dagen.

Een belangrijk verschil tussen een zaak bij de Enkelvoudige Kamer en een zaak bij de kantonrechter is, dat partijen bij de Enkelvoudige Kamer niet in persoon, maar slechts bij procureur kunnen procederen, terwijl bij de kantonrechter wel in persoon geprocedeerd kan worden.

De dagvaarding van 23 december 2003, waarin dus onder MET AANZEGGING de verkeerde tekst staat, niet de juiste rechterlijke instantie is aangegeven, als datum voor de rolzitting **woensdag 14 januari 2004** noemt en bovendien niet de correcte gegevens over het procederen bevat is dus niet de juiste dagvaarding. B.Th.Hofs heeft dus slechts deze dagvaarding ontvangen en wel op 23 december 2003 en heeft naar aanleiding van de vermeldingen op deze dagvaarding aangaande de verplichte vertegenwoordiging door een procureur contact gelegd met een advocaat en daardoor ook kosten gemaakt, terwijl wanneer de dagvaarding de correcte gegevens had vermeld hij had kunnen lezen, dat hij bij de kantonrechter ook in persoon had kunnen procederen

Subsidiar stellen wij:

dat wanneer het bij B.Th.Hofs uitbrengen van de dagvaarding van 23 december 2003 toch kan gelden als het aanhangig maken van de procedure in de hoofdzaak, deze dagvaarding een “fake-dagvaarding” is om zodoende het conservatoir beslag d.d. 12 december 2003 op de woning aan de Jeurlinksweg 2 te Holten veilig te stellen. Op 9 december 2003 schrijft mr. De Wilde (de advocaat van V.N.I.) namelijk reeds namens V.N.I. aan mr. Kant, dat zij van plan is om een kortgeding procedure op te starten. Daarbij verzoekt zij mr. Kant verhinderdata op te geven betreffende de maanden december 2003 en januari en februari 2004. Mr. Kant diende uiteraard ook nog overleg te plegen met zijn cliënten en dit alles zou ettelijke dagen in beslag nemen. Echter reeds een dag eerder, dus op 8 december 2003 is door mr. De Wilde het verzoekschrift tot conservatoir beslag bij de voorzieningenrechter te Almelo ingediend, waarbij zij tevens verzocht de termijn waarbinnen zij na beslaglegging tot instellen van de eis in de hoofdzaak diende over te gaan te bepalen op 30 dagen. Mr. De Wilde motiveerde dit verzoek door te stellen, dat zij zodoende ruimte had om met verweerders tot een regeling in der minne te komen.

De voorzieningenrechter gaf op 8 december 2003 toestemming tot het conservatoir beslag, echter dus onder voorwaarde, dat de eis in de hoofdzaak binnen **14 dagen** werd ingesteld. Toen had Poelmann een ernstig termijnenprobleem en besloot vervolgens een “fake-dagvaarding” uit te brengen, die alleen aan B.Th.Hofs is betekend en nooit bij de in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 genoemde rechtbank is uitgebracht.

Later zal blijken, dat het de bedoeling van V.N.I. was het kort geding als procedure in de hoofdzaak te laten gelden. Door de omstandigheden zoals hierboven aangegeven is zij er echter niet in geslaagd de dagvaarding betreffende dit kortgeding op tijd aan B.Th.Hofs te betekenen, dit is namelijk pas op 8 januari 2004 geschied.

Tevens stellen wij, dat er geen sprake kan zijn van een vergissing aan de zijde van V.N.I. betreffende de juiste rechterlijke instantie voor het aanbrengen van de procedure in de hoofdzaak, zijnde de dagvaarding voor de bodemprocedure.

Deze bewering wordt als volgt gestaafd:

- Op 28 juli 2003 heeft V.N.I. reeds een dagvaarding voor een bodemprocedure over dezelfde zaak wel aanhangig gemaakt bij de juiste instantie, zijnde sector Kanton, locatie Enschede
- Het royement voor deze zaak (onder nummer 148555) is door Poelmann aangevraagd bij de sector Kanton, locatie Enschede d.d. **13 januari 2004** en op 10 februari 2004 is deze zaak definitief van de rol gehaald. Dit vanwege het vermelden van de verkeerde eiseres in deze dagvaarding, zijnde V.N.I. Vastgoed B.V.

Wij verwijzen hierbij ook nog naar de volgende wetsartikelen ter ondersteuning van hun beweringen.

Artikel 700 Rv. Aan termijnen voor het instellen van rechtsmiddelen wordt door de HR zeer strak de hand gehouden.

Artikel 79 geeft duidelijk aan, dat het van wezenlijk belang is of men al dan niet in persoon kan procederen. Bij de kantonrechter kan men in persoon procederen.

De zaak hoorde thuis bij de kantonrechter, hetgeen de advocaat van V.N.I., zijnde een huurrechtsspecialist, uiteraard bekend had moeten zijn en ook bekend was, zoals in de bovenstaande uitleg beschreven. Bij de rechtbank Almelo zou men bovendien € 2.000,- aan griffierechten kwijt geweest zijn en het honorarium voor een procureur.

Het gaat dan niet aan om in een dagvaarding, die de procedure in de hoofdzaak betreft en als basis dient voor een conservatoir beslag, opzettelijk niet de juiste gerechtelijke instantie te vermelden.

Artikel 82 sluit hier naadloos op aan, door het noemen van het verkeerde gerecht zijn aan B.Th.Hofs de juiste gegevens onthouden.

Artikel 111 Dit artikel geeft zeer duidelijk aan, wat er naast de gegevens zoals genoemd in art. 45, allemaal in de dagvaarding nog meer moet staan.

Eisers wijzen met name op lid e. en g. Aan het hierin gestelde is op geen enkele wijze voldaan. Onder h. staat, dat in zaken waarin partijen niet in persoon kunnen procederen zij vertegenwoordigd moeten worden door een procureur. Dit stond dus inderdaad in de dagvaarding en blijkt achteraf dus onterecht, waardoor B.Th.Hofs op het verkeerde been is gezet.

Naar onze mening is de bodemprocedure, zijnde de procedure in de hoofdzaak te laat betekend en voldeed het conservatoir beslag niet aan de in de wet gestelde eisen en is dus niet rechtsgeldig gelegd en daarom van meet af aan nietig.

Meer subsidiair stellen wij:

dat het conservatoir beslag na beëindiging van de schuldsaneringsregeling van eisers op 23 juli 2007 op grond van artikel 350 lid 3 onder b Fw niet herleefd is, omdat er niet binnen 14 dagen na de herleving op 23 juli 2007 ingevolge artikel 301 Fw door V.N.I. een exploit is ingeschreven bij het Kadaster met een mededeling daaromtrent aan eisers, zoals de wet vereist.

Door een uitspraak van de Rechtbank Almelo d.d. 1 maart 2005 kwamen alle beslagen namelijk te vervallen. De inhoud van art. 301 Fw lid 4 luidt als volgt:

“Een vervallen beslag herleeft, zodra de toepassing van de schuldsaneringsregeling eindigt op grond van het bepaalde in [artikel 350, derde lid, onder b](#), mits het goed dan nog tot de boedel behoort. Indien de inschrijving van het beslag in de openbare registers is doorgehaald vervalt de herleving, indien niet binnen veertien dagen na de herleving een exploit is ingeschreven, waarbij van de herleving mededeling aan de schuldenaar is gedaan”.

V.N.I. heeft het verplichte exploit bij het Kadaster echter nooit laten uitbrengen en vanzelfsprekend hebben wij daarvan dus ook geen mededeling ontvangen en zij verkeerden wij daardoor logischerwijs in de veronderstelling, dat het beslag was komen te vervallen.

Wij gaan er dan ook van uit, dat V.N.I. opzettelijk geen herlevingsexploit betreffende het conservatoir beslag heeft laten uitbrengen vanwege haar bedrieglijke handelwijze betreffende een (niet bestaand) executoriaal beslag, waarover we verderop uitleg zullen geven.

Ten onrechte heeft V.N.I. dan ook op 1 oktober 2007 aan mr. Kerpestein, onze nieuwe advocaat, bericht, dat het beslag op onze woning was herleeft door de beëindiging van de schuldsanering.

V.N.I. heeft om ons onder druk te zetten een executoriaal beslag op onze woning verzonnen

Voor de duidelijkheid en het grote belang geven we onderstaand een complete (beknopte) weergave van al hetgeen is gebeurd met betrekking tot het onderwerp conservatoir c.q. executoriaal beslag op onze woning, waarin tevens ons bedrijf De Hofakker B.V. is gevestigd. Al het hierboven gestelde dient hierbij als herhaald en ingelast te worden beschouwd.

De gang van zaken:

- a) In verband met de (vermeende) huurachterstand van Xenon Computers V.o.f. (waarvan V.N.I. dus ten onrechte heeft gesteld, dat die van meet af aan de huurster was, maar in tweede instantie toch door de kantonrechter voor waar aangenomen) is er op 8 december 2003 door mr. De Wilde op grond van artikel 725 Rv. een Verzoekschrift tot het leggen van Conservatoir Beslag op Onroerende zaken bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te Almelo ingediend betreffende het onroerend goed van B.Th.Hofs en zijn echtgenote H.M.S.Hofs-Akkermans aan de Jeurlinksweg 2 te Holten, dit zoals reeds eerder in dit stuk vermeld.
- b) Dit verzoek is op dezelfde datum, dus op 8 december 2003 door de Voorzieningenrechter ingewilligd onder voorwaarde, dat verzoekster de eis in de hoofdzaak binnen 14 dagen na beslaglegging tegen gerekwestreerde zou instellen.
- c) Op 12 december 2003 is het procesverbaal van inbeslagneming door gerechtsdeurwaarder Karin Wigger op grond van artikel 702 Rv ingeschreven bij het Kadaster te Zwolle en op 16 december 2003 is een afschrift van het procesverbaal betekend aan B.Th.Hofs.
- d) Op 23 december 2003 is de bodemdagvaarding aan B.Th.Hofs betekend, zodat als “procedure in de hoofdzaak” als bedoeld in art. 700 lid 3 Rv. die bodemprocedure heeft te gelden, althans wanneer deze dagvaarding rechtsgeldig is uitgebracht, hetgeen dus ter discussie staat.
De dagvaarding in Kortgeding was te laat betekend, namelijk pas op 8 januari 2004, om als procedure in de hoofdzaak aangemerkt te kunnen worden. Derhalve bleef het beslag op het woonhuis van eisers conservatoir totdat er door de kantonrechter vonnis zou zijn gewezen in

de bodemprocedure met zaaknummer 158791 CV EXPL 190/04 en er een vordering van V.N.I. Enschede B.V. op B.Th.Hofs was komen vast te staan. Dan pas zou het conservatoir beslag overgaan in een executoriaal beslag.

- e) De advocaat van V.N.I., toentertijd mr. B.N.J. de Wilde van Hoge van den Broek Advocaten (het latere Poelmann van den Broek Advocaten) was als huurrechtadvocaat uiteraard uitstekend op de hoogte van alle ins en outs betreffende beslagen op onroerend goed, althans zij zou dit moeten zijn. Zij verklaart zelf in een brief d.d. 9 mei 2005 aan mr. P.M.Wilmink van de Raad van Toezicht onder punt 14 letterlijk het volgende:

“Het conservatoire beslag is op 12-12-2003 (inschrijving Kadaster) door V.N.I./mr. De Wilde van Hoge van den Broek gelegd op de woning van het echtpaar Hofs en is op 16 december aan de heer Hofs betekend. Op 23 december is de bodemdagvaarding betekend zodat als “procedure in de hoofdzaak” als bedoeld in art. 700 lid 3 Rv. die bodemprocedure heeft te gelden. De Dagvaarding in Kortgeding was daarvoor te laat betekend (januari 2004) Derhalve is het beslag op het woonhuis van het echtpaar Hofs conservatoir en pas nadat door de Rechtbank vonnis is gewezen in de bodemprocedure en de vordering van V.N.I. Enschede B.V. is komen vast te staan, is er sprake van een executoriaal beslag”.

- f) Het kort geding vonnis van 30 januari 2004 is door Gerechtsdeurwaarder Karin Wigger te Almelo op aansturing van mr. De Wilde op grond van artikel 704 Rv. aan B.Th.Hofs betekend op 13 februari 2004.
- g) Onder het hoofdstuk **MET AANZEGGING** vermeldt Karin Wigger: “tevens zal tot openbare verkoop worden overgegaan van de reeds ten laste van gerequireerde sub 2 (dit is B.Th.Hofs) in beslag genomen onroerende zaak”

Daarbij verzuimt de gerechtsdeurwaarder overigens te vermelden wanneer en hoe er dan op de onroerende zaak beslag is gelegd.

Zoals hierboven onder d) en e) is aangetoond is de bovengenoemde aankondiging onjuist en in strijd met de waarheid. Later heeft de betreffende deurwaarder, zijnde de heer G. van het Laar van Gerechtsdeurwaarders Karin Wigger te Almelo, in een telefonisch onderhoud met Hofs-Akkermans verklaard, dat hij er van uit was gegaan, dat een advocaat exact de gang van zaken kende en hij had aangenomen, dat hem de juiste informatie ter beschikking was gesteld.

- h) Op 18 maart 2004 heeft mr. De Wilde het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag op grond van artikel 508 Rv. via de betreffende notarissen aan de beide hypotheekhouders Rabobank en ING-bank door Gerechtsdeurwaarders Karin Wigger laten overbetekenen met de vermelding, dat door de betekening aan B.Th.Hofs op 13 februari 2004 van het vonnis van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 (dus het kortgeding betreffende) de executoriale titel thans voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden en dat de banken thans tot uitoefening van hun rechten kunnen geraken als bedoeld in artikel 544 Rv. e.v.
- i) De overbetekening aan hypotheekhouders had echter eerst kunnen geschieden nadat het “executoriaal beslag” op grond van artikel 505 Rv. was ingeschreven bij het Kadaster, hetgeen nooit is geschied.

Onze conclusie kan alleen maar zijn, dat de betekening van het executoriale beslag op 13 februari 2004 nooit had mogen plaatsvinden en dit om de volgende redenen:

1. het conservatoir beslag is ten onrechte gelegd, omdat V.N.I. geen enkele vordering had op B.Th.Hofs, ook niet wanneer hij de huurder zou zijn geweest;
2. het conservatoir beslag is niet volgens de geldende regels gelegd;
3. niet de kortgedingprocedure gold als de procedure in de hoofdzaak, maar de op 23 december 2003 ingeleide bodemprocedure.

Volgens ons is het bovendien zo, dat het exploit van betekening niet aan de eisen van de wet voldoet en dus nietig is. De uitleg:

Ingevolge wetsartikel 504, lid c Rv. dient het exploit te bevatten de aard van de in beslag genomen onroerende zaken, hun kadastrale aanduiding, en, indien zij buiten de bebouwde kom zijn gelegen, zo veel mogelijk de grootte. Hiervan is echter in het betreffende exploit geen sprake. Evenmin wordt er verwezen naar het op 8 december 2003 gelegde conservatoire beslag noch wordt dit bijgesloten. Het exploit van betekening bevat slechts de tekst: *“tevens zal tot openbare verkoop worden overgegaan van de reeds ten laste van gerequireerde sub 2 in beslag genomen onroerende zaak.”*

Volgens eisers voldoet dit exploit niet aan de eisen van de wet en is het dus nietig.

Mr. De Wilde ging er bij haar onoorbare handelwijze van uit, dat wij toch niets zouden snappen van beslagen en alle regels er omheen, waarin zij gelijk had. Vandaar ook, dat wij op 28 maart 2004 na ontvangst van de brief van 22 maart 2004 van de Rabobank, waarin door deze bank wordt gesproken over een executoriaal beslag op hun woning, in hun antwoordbrief eveneens spreken over een executoriaal beslag.

Bovendien was mr. De Wilde ervan op de hoogte, dat B.Th.Hofs nooit werkzaamheden had verricht in het voormalige bedrijf Xenon Computers V.o.f noch bemoeienis had gehad met Xenon Webstore B.V..

Al op 31 december 2000 had hij zijn vennootschapsaandeel inzake Xenon Computers V.o.f. overgedragen aan Xenon Webstore B.V. en was hij alleen een (kleine) aandeelhouder gebleven van de B.V. Ook wist mr. De Wilde, dat de huurkwestie tussen V.N.I. en Xenon Computers V.o.f c.q. het latere Xenon Webstore B.V. (aanvankelijk) alleen begeleid werd door zoon R.T.B.Hofs en zijn aanvankelijke gemachtigde mr. D. Kant van Kienhuis Hoving Advocaten.

In december 2003 is B.Th.Hofs door de beslaglegging en de latere dagvaarding van 23 december 2003 volkomen onverwacht in rechte betrokken.

Voor de volledigheid vermelden wij, dat wanneer V.N.I. uit hoofde van het vonnis in kort geding, waarmee V.N.I. een direct te executeren titel had, onze woning gedwongen had willen verkopen of laten verkopen door de hypotheekhouders, zij dan:

- a) de woning van eisers door een gerechtsdeurwaarder op grond van wetsartikel 504 Rv. in executoriaal beslag had moeten laten nemen, dit uit kracht van de in executoriale vorm uitgegeven grosse van het vonnis, gewezen door de voorzieningenrechter in de rechtbank Almelo, rechtdoende in kort geding, op 30 januari 2004;
- b) Een notaris of een gerechtsdeurwaarder het executoriale beslag op grond van artikel 505 Rv. moeten laten inschrijven bij het Kadaster te Zwolle om externe werking te laten hebben;

- c) Dit executoriale beslag binnen drie werkdagen na inschrijving bij het Kadaster door een gerechtsdeurwaarder moeten laten betekenen aan de beslagene, zijnde B.Th.Hofs en zijn echtgenote, en uiterlijk binnen vier dagen aan de beide hypotheeknemers van beslagene, dit ingevolge wetsartikel 508 Rv.

Er is echter nooit een executoriaal beslag betreffende het kort geding vonnis bij het Kadaster ingeschreven, terwijl het voor V.N.I. dus zeer eenvoudig was geweest om met de executoriale titel van het vonnis in kort geding d.d. 30 januari 2004 executoriaal beslag te leggen op de woning.

Wij stellen, dat het echter geheel onlogisch geweest zou zijn om betreffende het kortgedingvonnis een executoriaal beslag te leggen, daar V.N.I. in de bodemprocedure een schadevergoeding eiste wegens huurderfing vanwege het vroegtijdig beëindigen van de huurovereenkomst en V.N.I. in het kortgedingvonnis "slechts" een bedrag van ca. € 70.000,- was toegewezen vanwege o.a. achterstallige huur en een nog niet betaalde meerwerknota.

Dan zou de woning namelijk met veel vermogensverlies gedwongen zijn verkocht en had V.N.I. op dat moment "slechts" het bedrag van € 70.000,- kunnen ontvangen en had zij haar kans op de door haar in de bodemdagvaarding gevorderde schadevergoeding verspeeld, omdat wij verder alleen over bescheiden inkomsten beschikten.

Het is ons echter geleidelijk aan duidelijk geworden, dat V.N.I. heel andere bedoelingen had met de betekening van dit (niet bestaande) executoriale beslag aan B.Th.Hofs. In elk geval wilde V.N.I. niet zelf de woning gedwongen laten verkopen om daarmee het haar toekomende bedrag van ca. € 70.000,- te innen, dit is later ook door mr. De Wilde bevestigd aan Hofs-Akkermans in een telefoongesprek d.d. 10 december 2004. De bedoeling van V.N.I. was het echtpaar stevig onder druk te zetten teneinde een veel te hoog bedrag (waartoe B.Th.Hofs niet veroordeeld was in het kortgedingvonnis) te ontvangen en wanneer dit niet zou lukken B.Th.Hofs failliet te laten verklaren en daarna druk uit te oefenen op de betreffende bewindvoerder, hetgeen inderdaad is geschied.

Die op die manier onderdrukzetting was volgens mr. De Wilde een geoorloofd middel van de advocaat van een wederpartij !!

V.N.I. wilde ook voorkomen, dat al hetgeen in de bodemprocedure door de heren Hofs was gesteld ter rechtvaardiging van de betalingsopshorting van Xenon Webstore B.V. in verband met o.a. de niet-functionerende airco, de door V.N.I. niet verrichte service in de vorm van met name het tuinonderhoud, etc. uitgebreid aan de orde zou komen.

Zoals gezegd, het is zeer waarschijnlijk, dat V.N.I. en haar advocaat hebben aangenomen, dat wij niets van de situatie zouden begrijpen en waarschijnlijk niet zouden reageren op hun misleiding, hetgeen juist was ingeschat. V.N.I. heeft na de betekening van dit verzonnen executoriale beslag daadwerkelijk getracht ons grote bedragen, die wij niet verschuldigd waren, dus onrechtmatig afhandig te maken, daarbij geen middel schuwend en misbruik dan wel gebruik makend van een deurwaarder, de beide hypotheekhouders van het echtpaar en de latere bewindvoerder van het echtpaar in de WSNP, zijnde mr. Daniëls.

Onze eigen advocaat heeft hierbij een belangrijke rol gespeeld door het maken van enkele ernstige beroepsfouten, waar we nu niet verder op willen ingaan.

Op 29 september 2008 heeft B.Th.Hofs via een kortgedingprocedure getracht V.N.I. te dwingen om het nog steeds bij het Kadaster ingeschreven conservatoir beslag te laten doorhalen. B.Th.Hofs heeft het kortgeding echter verloren, hetgeen geheel en al aan de onrechtmatige handelwijze van V.N.I. en haar advocaat is te wijten. De voorzieningenrechter stelde in zijn vonnis van 6 oktober 2008 o.a., dat gelet op het arrest van het Hof d.d. 10 juni 2008 ten aanzien van V.N.I./Hofs jr. V.N.I. naar het zich laat aanzien een (forse) vordering op Hofs sr. heeft. V.N.I. had bij haar verweer in de kortgedingprocedure het tussenarrest d.d. 10 juni 2008 overgelegd, welk arrest onder andere door tal van onwaarheden van V.N.I. in haar processtukken ten zeerste nadelig voor R.T.B.Hofs en daarmee ook voor zijn vader B.Th.Hofs heeft uitgekapt. Daarbij vermeldt het echtpaar, dat het Hof in zijn arrest daarnaast door eigen verkeerde aannames en ernstige juridische misslagen tot foutieve beslissingen is gekomen.

V.N.I. heeft in de bovengenoemde kortgedingprocedure in haar Pleitnotities ook gesteld, dat *partijen nog steeds tegen elkaar procederen voor de kantonrechter te Enschede, welke procedure in relatie tot het beslag heeft te gelden als de hoofdzaak.*

De voorzieningenrechter heeft daarom in zijn vonnis van 6 oktober 2008 als vaststaand feit opgenomen:

De hoofdzaak, die connex is aan de beslaglegging betreft een geschil dat dient bij de kantonrechter te Enschede onder het zaaknummer 158791 CV EXPL 190/04

Op 12 december 2008 schrijft V.N.I. in haar Conclusie van Replik tevens wijziging van eis ten aanzien van B.Th.Hofs onder punt 9. betreffende de bovengenoemde kortgedingprocedure nogmaals:

“Namens VNI is ter mondelinge behandeling gewezen op de onderhavige procedure, die in relatie tot het beslag heeft te gelden als de hoofdzaak”

Ten onrechte heeft V.N.I. (voor de tweede keer) een executoriaal beslag aan de beide Rabobanken laten betekenen

Wij leggen als volgt uit:

a) Zoals hierboven reeds aangegeven heeft V.N.I. reeds op 13 februari 2004 via gerechtsdeurwaarder Karin Wigger te Almelo aan B.Th.Hofs een executoriaal vonnis van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 betekend met de mededeling, dat er thans zal worden overgegaan tot openbare verkoop van de reeds ten laste van gerequireerde sub 2 (zijnde B.Th.Hofs) in beslag genomen onroerende zaak. Aangenomen moet worden, dat daarbij wordt gedeut op het conservatoir beslag van 8 december 2003, hoewel dit nergens in het exploit wordt vermeld en er ook geen afschrift van dit conservatoir beslag was bijgesloten.

b) Vervolgens heeft V.N.I. op 18 maart 2004 op grond van artikel 508 Rv. door gerechtsdeurwaarder Karin Wigger via een notaris aan de beide Rabobanken laten berichten, dat het op 11 december 2003 bij het Kadaster ingeschreven conservatoir beslag door een vonnis d.d. 30 januari 2004 van de rechtbank te Almelo en betekening van deze executoriale titel op 13 februari 2004 aan B.Th.Hofs is overgegaan in een executoriaal beslag en dat de banken mitsdien tot uitoefening kunnen geraken van hun rechten als bedoeld in art. 544 e.v. Rv., zoals ook reeds eerder in dit stuk aangegeven.

Achteraf is dus gebleken, dat dit executoriale beslag nooit bestaan heeft en dus ook nooit ingevolge wetsartikel 505 Rv. ingeschreven is geweest bij het Kadaster.

Dit beslag had dus ook niet aan de hypotheekhouders mogen worden betekend, omdat artikel 508 Rv. voorschrijft, dat eerst na inschrijving van het executoriale beslag bij het Kadaster de beslaglegger gerechtigd is dit beslag aan de hypotheekhouders (via een notaris) te doen betekenen. Noch de betreffende notaris noch de beide hypotheekhouders hebben bij hun akties gecontroleerd of er wel daadwerkelijk sprake was van een executoriaal beslag, maar zijn er zondermeer vanuit gegaan, dat de handelwijze van de betreffende advocaat en gerechtsdeurwaarder correct was, hetgeen een ernstige misvatting was met grote en onomkeerbare gevolgen voor ons en ons gezin.

c) Op 18 augustus 2010 heeft V.N.I. via haar gemachtigde mr. W.Q.G. van der Linden op grond van artikel 508 Rv. via notariskantoor Heupink & Verbeek bijgaande betekening (**bijlage 2**) aan de beide Rabobanken doen toekomen met daarin de mededeling, dat ingevolge art. 704 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag op de onroerende zaak aan het adres Jeurlinksweg 2 en de betekening van de grosse van het vonnis van 13 april 2010 aan B.Th.Hofs op 20 mei 2010 thans is overgegaan in een executoriaal beslag. De conservatoire beslaglegging d.d. 8 december 2003 was bijgesloten. Onder II onder het kopje **BETEKEND** heeft mr. Van der Linden expliciet laten vermelden, dat het conservatoir beslag is gelegd tot verhaal van de vordering, die aan V.N.I. is toegewezen in het vonnis van 13 april 2010, hetgeen in de bodemprocedure is geweest.

d) Ook dit zogenaamde executoriaal beslag is niet bij het Kadaster ingeschreven, hetgeen op grond van artikel 505 Rv. gemoeten had vóór de betekening ervan ingevolge wetsartikel 508 Rv. aan de hypotheekhouders.

e) Vervolgens heeft een medewerker van het genoemde notariskantoor op 18 augustus 2010 aan Rabobank Nederland en Rabobank West-Twente geschreven:

“Bijgaand zend ik u de betekening door Gerechtsdeurwaarders GGN Tjihuis & Partners van het executoriaal beslag gelegd ten laste van de heer B.T. Hofs op zijn onroerende zaak aan de Jeurlinksweg 2 te Holten, zulks op verzoek van V.N.I. Enschede BV.”.

f) Op 18 augustus 2010 heeft de Rabobank ons naar aanleiding van de berichtgeving van mr. Van der Linden geschreven, dat V.N.I. Enschede B.V. executoriaal beslag heeft gelegd op ons registergoed aan de Jeurlinksweg 2 te Holten, waarbij de Rabobank hen verzoekt het beslag binnen tien dagen te regelen, daar zij anders genoodzaakt is maatregelen te nemen.

De betreffende notaris hebben we aangesproken op zijn verkeerde berichtgeving aan de Rabobank, omdat er uit de betekening van 18 augustus 2010 helemaal niet blijkt, dat er daadwerkelijk een executoriaal beslag is gelegd. Hij heeft vervolgens een herstelbrief verzonden aan de Rabobank. En de Rabobank heeft toen het dossier gesloten.

Ten onrechte heeft Poelmann (voor de tweede keer) een executoriaal beslag aan B.Th.Hofs laten betekenen

V.N.I. en haar advocaat geven echter niet op en op 8 december 2009 wordt er aan ons via gerechtsdeurwaarder GGN Tjihuis & Partners het op 6 december 2010 gelegde executoriaal beslag op onze woning betekend, waarbij thans wel de juiste formaliteiten worden gehanteerd, hetgeen inhoudt, dat er bij het Exploit van overbetekening een proces-verbaal van gerechtsdeurwaarder GGN zit met de gegevens zoals vereist ingevolge artikel 504 Rv. Ook is bijgevoegd het Bewijs van Inschrijving bij het Kadaster van het proces-verbaal van inbeslagneming ingevolge wetsartikel 505 Rv. lid 1.

Ten onrechte heeft V.N.I. in het proces-verbaal van beslaglegging d.d. 6 december 2010 echter een bedrag van € 331.640,39 als opeisbaar te vorderen op B.Th.Hofs genoemd en daarmee een onrechtmatige daad en valsheid in geschrifte gepleegd.

Uit de aan u als bijlage overgelegde berekening blijkt onomstotelijk, dat niet V.N.I. een bedrag heeft te vorderen van B.Th.Hofs, maar B.Th.Hofs wel een fors bedrag van V.N.I.

Uit het Hypothecair Uittreksel d.d. 17 december 2010 (**bijlage 3**), dat B.Th.Hofs zelf heeft opgevraagd bij het Kadaster, blijkt, dat het conservatoir beslag, dat op 12 december 2003 is ingeschreven ter hoogte van € 100.000,-- nog steeds bestaat en dat Poelmann dus op 6 december 2010 het executoriaal beslag heeft laten inschrijven betreffende een bedrag van € 331.640,--.

Het moge duidelijk zijn, dat iedere buitenstaander, die bij het Kadaster te rade gaat betreffende de gegevens van de woning aan de Jeurlinksweg 2 te Holten niet anders dan tot de conclusie kan komen dan dat er op deze woning een conservatoir beslag ligt ten bedrage van € 100.000,-- en een executoriaal beslag ten bedrage van € 331.640,--. Dit terwijl de realiteit is, dat B.Th.Hofs noch zijn echtgenote ook maar een euro aan V.N.I., verschuldigd zijn, zoals uit het vonnis van 13 april 2010 (**bijlage 4**) blijkt en uit de bij de brief van 26 mei 2010 (**bijlage 5**) aan mr. Naus gerichte berekening (**bijlage 6**) blijkt.

Op 15 april 2011 ontvangt B.Th.Hofs van V.N.I. via Gerechtsdeurwaarder Groenewegen een exploit, waarin notaris mr. P.M.M. Bisschop te Druten wordt aangewezen als degene, die belast zal worden met de openbare verkoop van onze woning.

Op 22 augustus 2011 (**bijlage 7**) heeft notaris mr. P.M.M. Bisschop van Waalstroom Netwerk Notarissen aan ondergetekenden bericht, dat V.N.I. Enschede B.V. hem opdracht heeft gegeven de openbare verkoop (executieveiling) van hun woning in gang te zetten met o.a. de mededeling, dat de beslaglegger de woning wil veilen, omdat er niet aan betalingsverplichtingen is voldaan.

Het vonnis is niet executabel

Van groot belang is, dat het vonnis van 13 april 2010 niet executabel is en er op grond van wetsartikel 504a Rv. zodoende niet tot executoriale verkoop kan worden overgegaan, omdat het geldelijk beloop van de vordering niet bepaalbaar is. Er is in het vonnis namelijk geen vordering op V.N.I. genoemd met betrekking tot de huurpenningen, er wordt alleen gesproken over betaling van achterstallige huurpenningen, welke achterstand de rechter aan de hand van de talloze duidelijke gegevens in de processtukken had dienen te berekenen.

Dit standpunt is bevestigd door advocaat M. van der Veen, Jurofoon en een medewerkster van het juridisch loket te Almelo.

Bovendien geeft wetsartikel 503 Rv. het volgende aan: Indien een schuldeiser een jaar na het vele heeft laten verlopen, zal hij gehouden zijn het bevel te hernieuwen.

Welnu, het bevel dateert van 20 mei 2010, hetgeen 15 maanden geleden is.

B.Th.Hofs

H.M.S.Hofs-Akkermans